

Nieuwjaarsgroet 2012-2013

'Hoe gaat het met jullie?' is een vraag die we regelmatig horen. Vorig jaar gaf ik daarop antwoord in een uitgebreide kerstgroet. En dat heeft zoveel leuke reacties opgeleverd dat ik het dit jaar weer doe.

Ik moet er zelf ook altijd even over nadenken. Hoe gaat het nu echt met ons? Zoveel tijd ren je mee met alles wat er in het dagelijks leven van je gevraagd wordt, dat je wel eens vergeet daarbij stil te staan. Al schrijvend, strepend en herschrijvend ontdek ik ook waarom het schrijven dit keer moeilijker gaat dan vorig jaar.

Vorig jaar was ik in topstemming. Ik kondigde aan dat ik naar Amerika ging vliegen om Han weer te ontmoeten. We hebben een heerlijke week gehad en elkaar in de loop van het jaar nog 4x in Nederland ontmoet. We geven veel om elkaar en genieten van het bij elkaar zijn. Maar hebben toch ook moeten constateren dat het ons niet lukt om over de afstand heen een echte relatie op te bouwen.

Dat leverde de les van dit jaar: een nieuw aspect van het begrip 'loslaten'. Loslaten betekent ook dat je accepteert dat je als persoon geen invloed hebt op datgene wat je loslaat. Bij het loslaten van Geert was het nogal logisch dat ik geen invloed op de situatie had. Maar bij het loslaten van Han besepte ik dat pas later. En dat dan ook accepteren is moeilijk. De laatste maanden voel ik me dan ook opnieuw erg eenzaam. En dat maakt dat ik al schrijvend wat meer loop te zoeken naar de juiste toon. Ik wil eerlijk schrijven, zonder in een klaagzang te vervallen, maar ook zonder mezelf sterker voor te spiegelen dan ik ben.

Wat is er verder dit jaar zoal gebeurd? In april nam ik samen met heel sterrenkundig Nederland (en ook daarbuiten) afscheid van het Sterrenkundig Instituut Utrecht. Boos en verdrietig dat de Universiteit Utrecht na 370 jaar besluit dit instituut weg te bezuinigen. Maar ook enorm trots was ik toen ik in een 4 dagen durend symposium weer eens op een rijtje zag wat Utrechtse sterrenkundigen allemaal bereikt hebben in die 370 jaar. En super leuk om al mijn jaargenoten en hoogleraren weer te ontmoeten. Het waren bijzondere dagen! Hier rechts zie je het trapje met werkstukjes dat ik daar gepresenteerd heb. Ik was de enige die een poster presenteerde met 'bijlagen'.

Met KleinKracht gaat het heel prima. Ik geniet nog steeds met volle teugen van het werken met kinderen en leerkrachten. Ondanks alle bezuinigingen van de overheid is mijn agenda voortdurend zo vol als ik hem wil hebben. Af en toe moet ik zelfs scholen teleurstellen. Er zijn gelukkig nog steeds voldoende scholen die geld vrij weten te maken voor sterrenkunde projecten. Het boek waar ik vorig jaar aan begonnen ben vordert gestaag. Dat gaat begin komend jaar wel af komen. En daarbij start ik ook met het geven van trainingen via open inschrijving. Super spannend allemaal! Ook ben ik net begonnen met twitteren en heb ik een Facebook pagina voor KleinKracht gemaakt.

Met de kids gaat het ook prima.

Hier zijn we een weekendje op Texel om even lekker uit te waaien.

Elke maand krijg ik nog steeds een weekendje vrij om even zelf op adem te komen. In juli vlieg ik zelfs even naar Karen in Oostenrijk. Supergezellig, eindeloos gewandeld en tot in de late uurtjes bijgepraat.

In de zomer vliegen we naar La Palma. We hebben daar een heerlijke vakantie. Wat een prachtige natuur en heerlijk weer! Goede kans dat we nog eens terug gaan, we zijn nog niet uitgekeken.

De kinderen worden inmiddels zo groot dat ze eigenlijk voor zichzelf moeten gaan spreken. Ik mag dan wel besluiten open te schrijven over mijn eigen gevoelens, over die van hen kan dat niet zomaar meer. Maar ik mag wel schrijven dat het goed met ze gaat op school. Laura zit in haar eindexamenjaar en heeft zich ingeschreven bij het grafisch lyceum in Utrecht voor een opleiding tot grafisch ontwerper. Pim ploetert door met zijn dyslexie en zal blij zijn als hij eindelijk zijn profiel mag kiezen en al die rotvakken (talen, geschiedenis en aardrijkskunde) mag laten vallen. Jammer dat dat

pas in de vierde mag. Dorus zit in zijn laatste jaar van de basisschool. We gaan in januari scholen bekijken, vooral een school met een 'jonge onderzoeker' VWO-klas heeft zijn belangstelling. Verder danst en zingt Laura nog steeds, en werkt ze sinds dit jaar ook bij de Albert Hein. Sparen voor een rijbewijs! Pim schermt nog steeds en geniet daarvan. En hij speelt graag games, vooral de strategische die veel van zijn denkvermogen vragen. Dorus speelt piano, badmintont en zit op scouting. Al met al een drukke agenda door de week hier in huis. Maar inmiddels zijn ze wel zo groot dat veel dingen zichzelf al regelen.

Samenvattend gaat er veel goed. En tegelijk voel ik dat mijn stemming nog een beetje achter blijft. Ik

zit nog een beetje vast in zorgen en twijfels. Mijn lijf wijst daar ook op, door ook een beetje vast te zitten. Dit jaar kwam er een prachtige eekhoorn metafoor op mijn pad. Het komend jaar wil ik een paar eigenschappen van de eekhoorn oefenen. Durven springen, vertrouwen dat je wel ergens veilig landt, je geen zorgen maken waar al je nootjes precies verstopt liggen omdat je er al meer dan genoeg verstopt hebt. Om maar wat te noemen. Loslaten en loskomen.

Heel veel liefs en een fantastisch 2013, ook namens Laura, Pim en Dorus!

Karin